

"Posvět'te... omýváním vodou"

13

Od slávy ke slávě

Říká se, že rozvoj charakteru je nejdůležitějším úkolem, který byl kdy lidem svěřen. Během následující hodiny se budeme zabývat naší výsadou i odpovědností za to, abychom se svým charakterem podobali Kristu. Připojte se k nám nyní při této mocné chvíli osobní obnovy, kdy nás pastor Stephen Wallace povede "Od slávy ke slávě".

Vítejte zpět, přátelé. Velmi si vážím toho, že jste zůstali a pokračujete. Opět nám vypršel čas a já musím dokončit tu velmi důležitou studii o přičítání, které umožňuje legálně a vždy vede k přičítání. To je klíčový koncept... který musíme pochopit, abychom se vyhnuli tomuto příkopu. Ale než se pustíme do této studie, co musíme udělat? Musíme se zastavit a modlit se. Modlete se za mě, jako se modlíte sami za sebe, prosím.

Můj Otče v nebesích, je pro nás tak důležité, abychom správně rozdělovali slovo pravdy. Je tak důležité, abychom měli vyvážené chápání, které nás udrží na přímé cestě. Jsme tak náchylní ztratit rovnováhu a sklouznout do jednoho nebo druhého příkopu. Ale děkujeme ti, že když mocí Ducha svatého porozumíme pravdě, jsme nejen vyvedeni z příkopů, ale jsme udržováni na přímé cestě. Modlím se, abys mi skrze Ducha pravdy pomáhal hlásat pravdu a pouze pravdu. A stejným Duchem, který mi umožňuje ji hlásat, umožni každému, aby ji pochopil. To je má modlitba ve jménu Ježíše, amen.

Přičítání, drazí přátelé, umožňuje legální cestou a vždy vede k přičítání. Když byly naše hříchy přičteny Kristu na kříži, co mu bylo přičteno? Právě jsme řekli, že přičtení je právně možné a vždy vede k přivtělení. Jestliže byly naše hříchy přičteny Kristu, pak mu muselo být něco přičteno. Co bylo Ježíši na kříži přičteno? Naše smrt. Slyším "amen"? {Amen} Zemřel Kristus na kříži naší smrtí? Ano. Proč zemřel naší smrtí? Protože mu byly přičteny naše hříchy. A na základě toho, co mu bylo přičteno, byla naše smrt čím? Přičtena jemu. Přijal skutečně ve své osobě naši smrt? Stala se součástí Jeho zkušenosti? Ano. Skutečně zemřel? Ano.

Nyní sledujte toto: Mohli bychom s jistotou vědět, že naše hříchy mu byly skutečně přičteny, kdyby skutečně nezemřel, kdyby mu nebyla přičtena naše smrt? Ne, neměli bychom žádný důvod, sledujte toto, neměli bychom žádný legitimní důvod věřit, že mu byly přičteny naše hříchy, kdyby mu nebyla přičtena naše smrt. Dává vám to smysl? Víte, my víme, že naše hříchy mu byly skutečně přičteny a Bůh Ho tím skutečně považoval za hříšníka, protože naše smrt byla tehdy, co? Přičtena Jemu. Má to nějaký význam? Ano, je. Proč? Kvůli druhé polovině transakce.

Požehnejte svá srdce, antinomisté, a pozorně poslouchejte. Když je nám přičtena Kristova spravedlnost, umožňuje to legálně a nevyhnutelně vede k tomu, že nám je něco přičteno. Co to je? Kristův život. Slyším "amen"? {Amen} Protože je nám přičtena Kristova spravedlnost, nyní to právně umožňuje a vede k předání Kristova života nám. Žijeme jeho život, protože je nám přičtena jeho spravedlnost. Co je však příčinou a co následkem? To je zásadní bod; nenechte si ho ujít. Nepřehlédněte to. ***Jsem ospravedlněn, protože žiji Jeho život? Nebo žiji Jeho životem, protože jsem ospravedlněn?*** No tak, jak to je? Dobře pro vás; je to to druhé. Je to důležité? Je to důležité? Raději věřte, že ano, moji drazí přátelé. Víte, v okamžiku,

kdy si začneme myslet, že jsme ospravedlněni, protože žijeme Jeho životem, do jakého příkopu sklouzneme? Do příkopu legalismu.

Ale ve chvíli, kdy si myslíme, že můžeme být ospravedlněni, aniž bychom žili Jeho životem, do jakého příkopu se dostáváme? Do příkopu laciné milosti, antinomismu. Jste v tomto ohledu se mnou? Víte, milí přátelé, úzce to souvisí se základní fundamentální pravdou, že **víra bez skutků je co? ...je mrtvá. {Jas 2,17}**. Jestliže skutečně věřím, že jsem uznán za spravedlivého vírou v Kristovu krev, pak tatáž víra obdrží druhé z onoho dvojího zaopatření, vodu... vodu života. A ta mi bude předána a já budu žít Jeho životem. Amen? Budu žít Jeho život. Ale nejsem ospravedlněn, protože žiji Jeho život. Žiji Jeho život, protože jsem ospravedlněn.

Pokud se chcete na něco zeptat, pojd'te sem. Byl Kristus odsouzen, protože zemřel mou smrtí? Nebo zemřel mou smrtí, protože byl odsouzen? Co je příčina a co následek? Na tohle nemám tolik odvahy; zeptám se na to znovu. Byl Kristus odsouzen, protože zemřel mou smrtí? Nebo zemřel mou smrtí, protože byl odsouzen? To druhé: Zemřel mou smrtí, protože byl odsouzen. A teď, přátelé, jestli si myslíte, že zbytečně štěpíme vlasy, prosím vás, zamyslete se ještě jednou. Jak jsem již naznačil, zabýváme se jádrem a podstatou problému, který celou velkou reformaci odstartoval. Víte, římský katolicismus učí, že Bůh nás činí svatými a na základě toho, co nás činí, nás pak ospravedlňuje. Teologicky se tomu říká "vlitá milost". Jak se tomu říká? "Vlitá milost." Učí, že Bůh nás činí svatými působením Ducha svatého v nás a pak nás na základě toho, co v nás vykonal, ospravedlňuje. Víte, mnozí obviňují římský katolicismus z toho, že učí o spravedlnosti ze skutků, z našeho vlastního úsilí o dodržování zákona, ale to oni neučí. Učí, že spravedlivými nás činí to, co v nás činí Duch svatý, vlitá milost. Ale moji drazí přátelé, pochopte, že nás neospravedlňuje to, co v nás činí Duch svatý. Je to to, co v nás Duch svatý činí, co nás posvěcuje. Slyším "amen"? {Amen} Posvěcený život není to, co nás ospravedlňuje. To, co nás ospravedlňuje, je Kristův život a smrt za nás, připsané na náš účet. Slyším "amen"? {Amen} Posvěcený život je důsledkem ospravedlnění, ne jeho příčinou. Jsme v tomto ohledu všichni zajedno?

V okamžiku, kdy začneme uvažovat o posvěceném životě jako o příčině ospravedlnění, dostáváme se do legalizmu. A proto má římský katolicismus všechny ty věci, které můžete udělat pro zásluhy. A můžete si na základě toho, co se děje ve vašem životě, zasloužit přijetí, můžete si zasloužit čas z očištnice atd. atd. Ale to, co zakládá sekeru na kořen celého systému, je prostá pravda, že kdo je **spravedlivý z víry, bude žít. {Řím 1,17}** Čím? Vírou bude žít. A **"víra je podstatou věcí, v něž se doufá, důkazem věcí, které se nevidí". {Heb 11,1}**. Můžeme vidět své skutky? Můžeme? Ano, můžeme vidět své skutky; jistě můžeme. A moji drazí přátelé, pokud si myslíte, že jste ospravedlněni na základě něčeho, co můžete vidět, jste ospravedlňováni ze skutků, nikoli z víry. Co je to, co nás ospravedlňuje? Je to to, co pro nás udělal Ježíš Kristus, co se připsuje na náš účet. Není to to, co vidíme sami na sobě. Je to to, co vidíme pouze okem víry v Ježíše. Je nám to jasné?

Co se v nás děje, je to důležité? Je to podstatné? Ano. Musíme být posvěceni? Ano. Bez způsobilosti, morální vhodnosti, nebudeme nikdy vpuštěni do nebe. Ale milí přátelé, naše způsobilost není záslužná. Nezaslouží si věčný život, pouze nás připravuje na to, abychom si ho mohli užívat! Slyším "amen"? {Amen} Opakují to: Vaše mravní zdatnost, moje mravní zdatnost nemá nic společného se získáním věčného života. Ale věřte, že má všechno co do činění s přípravou na jeho užívání. Kdo jediný si zasloužil věčný život? Ježíš Kristus, svým životem a svou smrtí.

Ale mám na vás otázku. Bude mít přirozený člověk, jehož tělesná mysl je nepřátelská vůči Bohu, morální způsobilost pro nebe? Bude tam šťastným táborníkem? Dovolte mi učinit prohlášení, které chci, abyste... pokud si z tohoto semináře nic jiného nepamatujete, pokud si

ze všech těchto setkání nic jiného nepamatujete, prosím, pamatujte si toto: **Bůh nevezme do nebe nikoho, kdo by tam nebyl šťastný.** Slyšeli jste, co jsme právě řekli? Prosím, zapamatujte si to; zopakujte to. Bůh nevezme do nebe nikoho, kdo by tam nebyl šťastný. Byl by v nebi šťastný přirozený člověk? Přirozený člověk Boha nenávidí. A o čem je nebe? **Je to život v Boží přítomnosti. {Gen 3,8; Ž 68,2; Lk 1,19}.** Bude přirozený člověk šťastný, když bude žít v Boží přítomnosti? Bude nesmírně nešťastný. Co dává radost a štěstí občanům nebe? Je to poznání, ochota a konání Božího dobrého přání. Nachází v tom přirozený člověk nějakou radost? Ne. **"Tělesná mysl je nepřátelská vůči Bohu, nepodléhá Božímu zákonu a ani nemůže podléhat". {Řím 8,7}**

Uvědomujete si, že inspirace nám říká, že **pro neobráceného, přirozeného člověka by nebe bylo místem mučení? {GC 542.2}** Nebe by pro neobráceného člověka bylo peklem. Bylo by to peklo. A právě proto, milí přátelé, Bůh nemůže vzít do nebe nikoho, kdo není svatý. Slyším "amen"? {Amen} Protože, jak jsme již řekli, štěstí je vedlejším produktem svatosti. Rozumíte tomu? Štěstí je co? Vedlejší produkt svatosti. Tolik lidí celý život hledá štěstí, a nikdy ho nenajdou. Proč? Protože když ho hledáte, nenajdete ho. Pokud hledáte štěstí, nenajdete ho. Víte, pokud hledáte, abyste byli šťastní, je to v podstatě sobecké. A sobecký člověk není nikdy šťastný. Slyšíte mě? Bůh nás stvořil, abychom nacházeli štěstí v dávání sebe sama druhým. Dává vám to smysl? To je to, co přináší štěstí; je to svatost, je to život zcela pro Boha a pro druhé, ne pro sebe. V tom spočívá svatost: Je to život pro Boha a pro druhé. To je život v souladu se zákonem. To je život v souladu s principem obětavé, sebezapíravé lásky. A pokud máš být někdy šťastný, pokud mám být šťastný já, musíme se naučit být svatí. A právě svatost je naší základní způsobilostí pro nebe. To je morální způsobilost, kterou musíme mít, pokud tam máme být šťastnými táborníky. Jste se mnou? Posvěcený život je tedy proces, kterým nás Bůh připravuje na to, abychom byli šťastnými táborníky v nebi. Je to prostředek, kterým nás Bůh učí být svatými, abychom byli v nebi šťastní. Protože tam je všechno svaté.

A mimochodem, kdy se máme naučit radovat se ze svatosti? Je to tady a teď, drazí přátelé. Je to tady a teď, během zkušebního života. Posvěcení, naprosto nezbytné, není možné, abychom se dostali do nebe, aniž bychom byli posvěceni, ale nemá to nic společného se zasloužením si věčného života; není to záslužné. Ale je nezbytné, pokud tam chceme být šťastní. Víte, to je to, co vy, milí lidé, musíte pochopit... musíte to pochopit.

Přátelé, pokud se někdy z Boží milosti ocitneme v nebi... Pokud se někdy z Boží milosti ocitneme v nebi, udělali jsme něco, čím jsme si to zasloužili? Pokud máte v této otázce nějaké pochybnosti nebo váháte, musíte se sami sebe zeptat: Udělal Kristus něco, čím si zasloužil smrt? Poslechněte si tento pozoruhodný výrok... dva. **Desire of Ages, strana 25: "S Kristem bylo zacházeno tak, jak si zasloužíme my, aby s námi bylo zacházeno tak, jak si zaslouží On. Byl odsouzen za naše hříchy, v nichž měl," co? "žádný podíl, abychom my mohli být ospravedlněni jeho spravedlností, kterou jsme měli," co? "žádný podíl. On vytrpěl smrt, která byla naše, abychom my mohli přijmout život, který byl jeho. 'Jeho ranami jsme uzdraveni. '" {Iz 53,5}** A pak si poslechněte tohle: **Znamení doby, 27. června 1900: "'Ten, který nepoznal hřích, byl za nás učiněn hříchem, abychom se my v něm stali Boží spravedlností'. {2 Kor 5,21} 'Na něj byly vloženy nepravosti nás všech'. {Iz 53,6} On žije, aby byl naším Přímluvcem. Neudělal nic, co by bylo hodno smrti, a přesto zemřel. A uslyšíme-li radostná slova: 'Dobře jsi udělal, služebníku dobrý a věrný, ... vejdi do radosti svého Pána', {Mat 25,21} neudělali jsme nic, co by bylo hodno života."** No tak, potřebuji tam slyšet "amen"; přiznáte to? **"Ježíš, bezhříšný, zemřel, aniž by udělal něco, co by si zasloužilo smrt. Hříšník je spasen, aniž by udělal cokoli, co by bylo hodno spasení. Je zcela bez zásluh. Je však oděn neposkvrněným rouchem Kristovy spravedlnosti a je Bohem přijat."** Chvála Bohu; amen? To je, přátelé, evangelium; to je evangelium! A pokud

to pochopíte a budete se toho držet, zcela jistě se vyhnete oběma příkopům... oběma příkopům. Prosím, ó modlím se, aby to bylo jasné.

Nyní se chci podívat na to, jak jsme posvěceni. Název lekce zní: **"Posvěťte se,"** čím? **"Omytím vodou"** **"Posvěcením,"** čím? **"Omytím vodou."** {Ef 5,26}. Nejprve jsme se zabývali krví a v tomto posledním studiu jsme se snažili neoddělitelně spojit krev a vodu, ospravedlnění a posvěcení, titul a způsobilost, připsanou spravedlnost, propůjčenou spravedlnost, abychom se ujistili, že ačkoli je rozlišujeme, nikdy, co? je od sebe oddělovali. A nyní se chci zaměřit na vodu a na to, co dělá... co symbolizuje. Možná už tušíte, co symbolizuje, nebo jste k tomu dospěli.

Vybraná poselství, svazek 1, strana 215: "Jednorozený Syn Boží zemřel, abychom my mohli žít. Pán přijal tuto oběť za nás, jako naši náhradu a záruku, pod podmínkou, že my," co? **"přijmeme Krista,"** pauza. Ustanovení je dostupné univerzálně, ale uplatňuje se individuálně. Jste se mnou? Mimochodem, právě v této otázce panuje mezi námi jako lidmi určitý zmatek, takže to musím zopakovat. Ustanovení o věčném životě, o ospravedlnění, je dostupné univerzálně. Je pro každého, kdo chce, ale, milí přátelé, uplatňuje se individuálně, protože musíme přijít ke kříži a osobně přijmout Ježíše Krista jako svého Spasitele. Slyším "amen"? {Amen} **"Pán přijal tuto oběť za nás jako naši náhradu a záruku pod podmínkou, že přijmeme Krista a uvěříme v něj. Hříšník musí s vírou přijít ke Kristu a chopit se Jeho zásluh, vložit své hříchy na Nositele hříchů a přijmout Jeho odpuštění."** A mimochodem, to vše je znázorněno ve svatyni a jejích službách, že? Čteme dál: **"Právě proto přišel Kristus na svět. Tak je Kristova spravedlnost připočtena kajícímu věřícímu hříšníkovi. Stává se členem královské rodiny, dítětem nebeského Krále, dědicem Božím a spoludědicem Kristovým."** A co je na tom pravdy?

Na základě čeho se tedy stáváme členy královské rodiny? ...dítětem nebeského Krále? Osobním přijetím Ježíše Krista jako našeho Spasitele. A přijmout Krista, draží přátelé, znamená přijmout jeho Ducha. Být v Kristu je to, co musíme mít, abychom byli ospravedlněni, mít Krista v sobě je to, co musíme mít, abychom byli posvěceni. Ale jak jsme již řekli, stejná víra, která vás uvede do Krista, uvede Krista i do vás. Přijmeme ho tím, že přijmeme jeho co? Ducha. Všimněte si, prosím, že jako členové královské rodiny přijímáme co? **Galatským 4,6: "A protože jste synové, poslal Bůh do vašich srdcí Ducha svého Syna, který volá: 'Abba, Otče!'" (Gal 4,6).** Duch jeho Syna přichází odkud? Do našich srdcí, stává se naší součástí, je nám předán. Amen? {Amen} A právě tento Duch mění náš morální stav. Jsme všichni pohromadě?

Efezským 1:13-14: "V něho jste také uvěřili, když jste slyšeli slovo pravdy, evangelium o své spáse, a v něho jste byli po uvěření zapečetěni Duchem zaslíbení, který je zárukou našeho dědictví až do vykoupení získaného majetku, k chvále jeho slávy." Vidíte, co je to Duch svatý? Duch svatý je zárukou našeho dědictví. Moji draží přátelé, máme právo na věčný život, ale pokud ho vy a já máme někdy skutečně zdědit, pokud máme věčný život skutečně zakusit, musíme na to být připraveni; musíme být učiněni svatými. A co je zárukou, že můžeme být učiněni svatými a připraveni? ...můžeme být učiněni svatými a připraveni. Je to Duch svatý, přesně... je to Duch svatý. Skrze Ducha, který je darem nebeského Otce, jsme učiněni svatými.

Tento dar musíme osobně přijmout a musíme o něj osobně požádat. **Lukáš 11,13: "Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte dávat dobré dary svým dětem, oč spíše dá váš nebeský Otec Ducha svatého těm, kteří,"** co? **"ho požádají."** Prosím, pochopte zde něco velmi důležitého: Po celou dobu plánu spasení Bůh nikdy nečiní nic, co by porušovalo naši svobodnou vůli. Jste v tomto bodě se mnou? To je zásadní koncept. Proto musíme na každém kroku **"prosít a stane se,"** co? **"dáno"**. {Mat 7,7}. Touží nám Otec dát Ducha? Ano, více než

my jako rodiče toužíme dát dobré dary svým dětem. Ale může nám ho Otec dát, když o něj neprosíme? Ne, proč? Protože by to bylo porušení naší svobodné vůle, a tam On nejde, to nedělá. Proto, ačkoli je svobodně k dispozici, musíme co? Požádat o něj... požádat o něj. Celá nebeská ekonomika funguje na tomto jednoduchém principu: **"Proste a bude vám dáno."** A to je to, o co žádáme.

A opět, skrze svého Ducha, kterého máme přijímat každým dnem svého života stále plněji, v nás Kristus přebývá stále více, co? Plně. Rosteme v naplnění Duchem. Rosteme v účasti na přirozenosti Ježíše Krista. **Izajáš 57,15**, z verze krále Jakuba, tam to mám raději: **"Neboť takto praví ten vysoký a vznešený, který přebývá na věčnosti a jehož jméno je Svatý: Přebývám na výsostech a ve svatyni i s tím, kdo je zkroušeného a pokorného ducha, abych oživil ducha pokorných a oživil srdce zkroušených."** (Jn 5,17). Není to vzácné? Není to dobrá zpráva? Bůh nejenže přebývá v nebi, ale kde přebývá? V našich srdcích... Přebývá v našich srdcích. A právě Jeho přítomnost v osobě Ducha Kristova nás proměňuje, moji drazí přátelé, obnovou naší čeho? ...naší mysli. A my jsme proměňováni Duchem, zpět k našemu klíčovému textu, z čeho? Od slávy ke slávě. Proto Pavel v **Koloským 1,27** říká: Je to **"Kristus ve vás, naděje na"** co? **"slávy"**. Vidíte, jak to všechno do sebe zapadá? **Kristus ve vás, naděje slávy.**

Nyní bych se chtěl vrátit zpět a shrnout to tím, že se s vámi podělím o tento pozoruhodný výrok z pera inspirace. **Youth's Instructor, 6. prosince 1894:** Toto shrnuje to, co jsme říkali, ale říká to pod inspirací Ducha svatého, takže tomu můžete plně důvěřovat; je to autoritativní. Citát: "Všichni, kdo jsou naživu, jsou věrní Duchu svatému: **"Kristus zaplatil drahou cenu za příbytky, které odešel připravit těm, kdo budou tyto příbytky obývat"**. Promiňte: **"Ti, kdo budou obývat tato sídla, musí být pro nebeskou společnost uzpůsobeni Kristovou spravedlností a působením Ducha svatého. Příprava na nebe musí být provedena"** kdy, přátelé? **"ve zkušební době, ..."** Kdy to je? Je to právě teď a já jsem tu, abych vám řekl, drazí přátelé, že už z ní mnoho nezbyvá - to prosím vězte. **"Příprava na nebe musí probíhat ve zkušebním čase a nyní musí dojít k podřízení se působení Ducha Božího na srdce, aby duše mohla být uvedena do společenství s nebem a ..."** poslouvejte pozorně, **"... mohla být vychována k tomu, aby se těšila ze skutečností věčného světa"**. Jaký je celý účel posvěcení? ...působení Ducha svatého v nás? Má nás připravit na to, abychom se mohli těšit z nebe. Je to proto, abychom získali onu morální způsobilost. Má nám pomoci najít štěstí ve svatosti. Čtěte dále: **"Kristova spravedlnost, která bude věřící duši přičtena, bude titulem, jímž bude zajištěn její vstup do nebe. Vlivem Ducha Božího se věřícímu promění charakter; ..."** (Mt 24,7). Vidíte, že nyní mluvíme o způsobilosti. **"Jeho vkus je vytříben, jeho úsudek je posvěcen a stává se úplným v Kristu. Láska, která se vůči němu projevila v Kristově smrti, probouzí odpověď vděčné lásky a jako odpověď na upřímnou modlitbu je věřící přiváděn od milosti k milosti, od slávy ke slávě, dokud se pohledem na Krista nepromění v týž obraz."** (Mt 24,7). Vidíte, jak to všechno spojuje to, co jsme studovali? Ach, vážím si tohoto výroku; musel jsem se s vámi o něj podělit.

Co je to ta způsobilost pro nebe? Co to v podstatě je? Jedním slovem je to svatost, přátelé. Co to je? Je to svatost. **Židům 12:14: "Usilujte o pokoj se všemi lidmi a o svatost, bez níž nikdo neuvidí Pána."** (Židům 12:14). Je svatost nepovinná, pokud chceme být schopni vstoupit do perlové brány a spatřit Boha? Je nepovinná? Ne, přátelé, je naprosto nezbytná. Právě proto vy i já potřebujeme stejně nutně vodu jako krev. Jste se mnou? Krev nám dává titul, voda nám dává co? Kondici. Krev nás činí spravedlivými, voda nás činí svatými. A nyní, tato svatost, kterou musíme mít, kde ji musíme mít? Kde musíme být svatí? No, kde jsme? Jsme mezi pravým a levým uchem. O tom už jsme mluvili. **"Jak člověk smýšlí ve svém srdci, takový je"**. {Pr 23,7}. Sledujete to? Kde tedy musíme být svatí, chceme-li být skutečně svatí? V mysli. Musíme dospět k tomu, abychom měli mysl Kristovu. Slyším "amen"?

{Amen} Ach, moji drazí přátelé, neztrácejte prosím ze zřetele duchovní povahu svatosti. A když říkám "duchovní", mluvím o tom, co se děje mezi pravým a levým uchem. To, co se děje v mysli, v srdci, tam se musíme učit být svatí. Jak říká Kristus v Kázání na hoře, **Matouš 5,8: "Blahoslavení jsou" co? "čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha."**

Bez svatosti nikdo Boha neuvidí. Ale kde máš být svatý, kde máš být čistý? V srdci... v čistém srdci. Rád bych ten verš vyjádřil takto: Šťastní jsou svatí, neboť jsou v nebi; šťastní jsou svatí, neboť jsou v nebi. Nuže, je tato svatost něčím, co můžeme v těchto posledních hodinách pozemských dějin považovat za příležitostné, drazí přátelé? Můžeme si dovolit být v úsilí o svatost nenucení? Vězte, že nemůžeme. **Review and Herald, 30. května 1882, poslouchajte: "Získat mravní způsobilost pro společnost čistých a blažených je velké, slavnostní dílo. Boží slovo představuje měřítko, jemuž máme přizpůsobit svůj život a charakter. Můžeme se rozhodnout řídit se nějakým jiným měřítkem, které je více v souladu s naším srdcem, ale nikdy tak nemůžeme získat Boží schválení. Pouze když se přizpůsobíme Božímu slovu, můžeme doufat, že dosáhneme 'míry Kristovy plnosti'. To však musíme udělat, jinak nikdy nevstoupíme do nebe."**

Moji drazí přátelé, pochopte, že pokud chceme někdy vstoupit do nebe, je naprosto nezbytné, abychom byli morálně zdatní. A jak tuto mravní způsobilost získáme, jak toto očištění zvané svatost nebo posvěcení? Jak ji získáme? **"Omytím" čeho? "vodou." {Ef 5,26}.** Obmytím vodou, jsme posvěceni obmytím vodou. Dobrá, konečně jsme se dostali k vodě. Co symbolizuje? Už jste na to přišli? Co symbolizuje voda? Symbolizuje Ducha svatého. Co symbolizuje voda? Ducha svatého.

Jan 7:37, poslouchajte: "Posledního dne, v ten velký svátek, se Ježíš postavil a zvolal: 'Kdo žízní, ať přijde ke mně a pije. Kdo věří ve mne, jak je řečeno v Písmu, z jeho srdce vytryskne' co? "řeky živé vody." A co hned udělal... O čem nám Písmo hned říká, že mluvil? Verš 39: "To však mluvil o Duchu." Dobrá, moji drazí přátelé, co tedy symbolizuje voda, která vytékala z probodeného boku Ježíše Krista visícího na kříži? Ducha svatého. Někteří z vás si teď možná říkají: "No počkejte, já myslel, že Ducha svatého symbolizuje olej." To je pravda. Ano, ohněm a větrem... ale v tomto případě je to voda, která symbolizuje Ducha svatého. Konkrétně je výslovně označena jako symbol Ducha svatého.

S tímto vědomím se nyní podívejme na některé pasáže Písma, které se týkají mytí. **Titovi 3,5-7: "...ne pro skutky spravedlnosti, které jsme vykonali, ale podle svého milosrdenství nás spasil obmytím znovuzrozením a obnovením Duchem svatým, ...".** Vidíte, že voda, Duch svatý, je to, co nás omývá, obnovuje, regeneruje. **Verš 6: "...kterého na nás hojně vylil skrze Ježíše Krista, našeho Spasitele, abychom se, ospravedlnění jeho milostí, stali dědici podle naděje na věčný život."** Všimněte si, prosím, Pavlova jazyka; je velmi významný. Jsme obmyti Duchem svatým, posvěceni, abychom tak mohli být ospravedlnění? Ne; jaký je to jazyk? **"...že jsme byli ospravedlnění jeho milostí." To není pravda.** Víte, ospravedlnění jsme vírou v jeho krev. Ale když jsme ospravedlnění Jeho milostí, co musíme udělat? Musíme být připraveni na to, abychom se stali dědici podle naděje na věčný život. Víte, krev nám dává naději na věčný život, voda nám dává způsobilost jej skutečně zakusit. Jsme v tomto ohledu všichni zajedno?

Zde je další "mycí" verš. **Efezským 5,25 a následující: "Muži, milujte své ženy, jako i Kristus miloval církev a vydal za ni sám sebe, aby" co? "posvětil a očistil ji obmytím vodou skrze slovo."** Všimněte si, prosím, co představuje voda? Co symbolizuje voda? Ducha svatého. Ale co Duch svatý při tomto očišťování používá? ...v tomto posvěcujícím procesu? Co používá Duch svatý? Slovo. Ach, prosím, pozorně si všimněte: **"Aby ji posvětil a očistil obmytím vodou skrze slovo." To je to, co se děje.** Víte, přátelé, Duch svatý vždy používá Boží slovo, aby nás posvětil. Chci to zopakovat: Duch svatý, co? Vždy používá Boží slovo,

aby nás posvětil. Vlastně to rád říkám takto: Duch nepůsobí bez Slova a Slovo nepůsobí bez Ducha svatého. Pouze oba dohromady jsou posvěcující silou v životě každého věřícího.

A dovolte mi, abych vás trochu varoval. Satan všechno falšuje. Ve skutečnosti, než to všechno skončí, dokonce ztělesní koho? Ježíše Krista... ...bude falešným Mesiášem. Koho však v současnosti v křesťanství padělá? Ducha svatého... Ducha svatého. Ach, v křesťanstvu je tolik církví, které jsou celé nadšené z toho, co "Duch svatý" dělá v jejich středu. Dějí se vzrušující nadpřirozené věci. Ve skutečnosti, moji drazí přátelé, to bude stále více vzrušující a nadpřirozené. Než to všechno skončí, bude nepřítel konat **"znamení a zázraky... ...aby oklamal, pokud možno,"** koho? **"vyvolené". {Mat 24,24}.** A my nebudeme moci důvěřovat svým smyslům, abychom určili, zda je to Duch svatý, či nikoli. Jak poznáme, zda je pravý, nebo falešný? Jak to poznáme? Pokud je pravý, slyšte, ti, kdo jsou pod jeho vlivem, budou zcela jistě pilně studovat Boží slovo a snažit se porozumět, poznat a chtít dobré vůle svého Pána a Spasitele, Ježíše Krista. Poznávat, chtít a konat dobré vůle svého Pána a Spasitele, Ježíše Krista. K tomu Duch svatý vždy vede ty, kdo jsou pod jeho vlivem.

Vzpomínám si na to tak dobře, je to už několik let, ale pamatuji si to, jako by to bylo včera. Mluvil jsem s jedním mladým mužem a on byl tak nadšený z toho, co "Duch svatý" dělá v jeho životě a v jeho církvi, kde se scházel. Řekl jsem mu: *"Bratře, to je úžasné. Vy musíte, vy všichni se musíte opravdu ponořit do Slova a studovat a učit se tolik věcí."* A tak jsem mu odpovídal: *"To je pravda. A on se na mě překvapeně podíval a řekl: "Člověče, o čem to mluvíš? Já nepotřebuju Slovo, já mám Ducha svatého, který mi říká, co mám dělat." A tak jsem se na něj podíval. Jasně červená vlajka, moji drazí přátelé; ujišťuji vás, že to byl padělek. Prosím, buďte varováni; prosím, schovejte si to. Duch svatý vždy používá Slovo, aby nás posvětil.*

A jaký je účel tohoto očišťování, tohoto omývání, tohoto posvěcování? Podívejte se na **verš 27** a prosím, dávejte pozor na klíčové slovo. **"Aby si ji mohl představit jako"** co? **"slavnou církev, která nemá poskvrnu ani vrásku ani nic takového, ale aby byla svatá a bez poskvrny."** Ach, moji drazí přátelé, co je dílem Ducha svatého? Proměnit nás z čeho? Od slávy ke slávě. Abychom se stali čím? Slavnou církví. A co myslíte, že je slavná církev? No tak, použij svůj klíč. Je to církev, která odráží charakter Ježíše Krista. Slyším "amen"? {Amen} To je slavná církev. A já z celého srdce toužím po tom, aby tato církev byla slavnou církví. Toužím po tom, aby tato církev jasně zářila odraženým světlem krásného charakteru Ježíše Krista.

Teprve když se tato církev stane slavnou církví, bude účinným svědkem Krále a vhodným občanem pro Království. Víte, toto je práce Ducha svatého, moji drazí přátelé, aby nám pomohl nejen připravit se, slyšte mě, nejen připravit se na cestu do nebe, až Ježíš přijde, ale aby nám pomohl připravit se mezitím i ostatním. A toho nebudeme schopni, pokud nebudeme mít charakterovou podobu Ježíše Krista. Právě to, co nás připravuje na odchod do nebe, z nás dělá účinné vítěze duší, chvála Bohu... a to je charakter podobný Kristu. To je charakter podobný Kristu.

Jan 17,17: "Posvěť je svou pravdou. Tvé slovo je pravda" Je to rozpor? Písmo říká, že jsme posvěceni Duchem svatým, a říká, že jsme posvěceni pravdou. Ne, to není rozpor. Pamatujte, že Duch svatý a pravda, Slovo, vždy působí společně. **Rukopisné vydání, svazek 4, strana 345: "Pravda, vzácná pravda, posvěcuje svým vlivem. Posvěcování duše působením Ducha svatého je vštěpováním Kristovy přirozenosti do lidství. Je to milost našeho Pána Ježíše Krista zjevená v charakteru a Kristova milost uvedená v činné uplatňování v dobrých skutcích. Tak se charakter stále dokonaleji proměňuje podle obrazu Kristova ve spravedlnost a pravou svatost."** Stále dokonaleji. Ach, to je to, po čem toužím, přátelé... Jste se mnou? ...být proměňováni od slávy ke slávě. Stále dokonaleji do nekonečně slavné podoby našeho Spasitele, Vykupitele.

Touha věků, strana 671: "Srdce se stává čistým skrze Ducha. Skrze Ducha se věřící stává účastníkem božské přirozenosti. Kristus dal svého Ducha jako božskou sílu, aby přemohl všechny dědičné a vypěstované sklony ke zlu a vtiskl své církvi svůj vlastní charakter." Páni! Bůh nám dal svého Ducha, aby nám pomohl překonat kolik? Všechny dědičné a vypěstované sklony. A co ještě? Aby zapůsobil. Jaké řecké slovo tam máte? "Zapůsobit." Vzpomínáte si na naše studium slov? "CHARACTER" {Lekce 8}. To je to, v čem spočívá působení Ducha svatého: Vtisknout nám charakter Ježíše Krista.

Takto se modlí Pavel, příteli. **Efezským, kapitola 3,16 a následující: "...aby vám podle bohatství své slávy dal, abyste byli posílněni mocí jeho Ducha ve vnitřním člověku."** Pozastavte se; kde se tato změna odehrává? Kde se odehrává? Je to tady, v oblasti našeho chování? Ne, je to kde? Je to ve vnitřním člověku. A teď, když změna proběhne ve vnitřním člověku, projeví se i tady venku? Ano, rozhodně ano. Ale to, co se děje venku, pokud to vychází z obráceného intelektu, z proměněného srdce, je skutečným projevem lásky, a ne jen pokrytectvím, amen? Bůh nám pomáhej, abychom se proměnili zevnitř.

Víte, o co se většina z nás snaží? Změnit se zvenčí dovnitř. A nevím, jak vy, ale já jsem zjistil, že to nefunguje. Jste se mnou? Tolik let se tento člověk, moji drazí přátelé, snažil stát křesťanem pomocí úpravy chování. A je to marné cvičení, nemluvě o mizerné zkušenosti. Není v tom žádná radost. Je to zatnout zuby a donutit se dodržovat literu zákona. Jediné, čím se vám tímto přístupem může podařit stát, je vybělený hrob. Ale právě to je děsivé. Můžete být navenek krásní a můžete oklamat sami sebe i ostatní. Ale koho oklamat nemůžete? Boha. Protože On nevidí tak, jak vidí člověk. **Člověk se dívá na vnější vzhled, ale On se dívá kam? Na srdce. {1 Sam 16,7}.** Bůh nám pomůže naučit se proměňovat zevnitř. Bůh nám pomáhej, abychom tuto změnu prožívali skrze moc Ducha svatého. **"Proměňovat se obnovou naší" čeho? "proměnou mysli". {Řím 12,2}**

Vidíte, že se snažíme být křesťany pomocí modifikace chování. Bůh chce, abychom byli křesťany proměnou mysli. Chce nás změnit v jádru naší bytosti. Za jakým účelem? **Verš 17: "Aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích, abyste zakořenění a zakotvení v lásce mohli spolu se všemi svatými pochopit, jaká je šířka, délka, hloubka a výška, abyste poznali Kristovu lásku, která přesahuje poznání, abyste byli naplněni celou Boží plností."** Ach, bratře, sestro, jaký úžasný osud. Jaké úžasné privilegium nám náleží, když přijdeme ke kříži a přijmeme krev a vodu. Krev, která nás činí dědici Království, a voda, která přichází a připravuje nás na jeho dědictví... mění nás zevnitř. **Verš 20: "Tomu pak, který může učinit nesmírně mnoho nad všechno, oč bychom prosili nebo na co bychom pomysleli, podle moci, která působí" kde? "v nás, jemu buď sláva v církvi skrze Krista Ježíše po všechna pokolení na věky věků". Amen."** Ach, můj bratře, má sestro, chválím Boha za krev a za vodu, amen? Chválím Boha za zcela dostačující, dvojí zaopatření milostí, které nám bylo poskytnuto za tak nekonečnou cenu.

A já vás chci povzbudit, povzbudit a poprosit, abyste přišli, abyste přišli k úpatí kříže a přijali toto dvojí opatření milostí. Bůh chraň, aby ji za takovou nekonečnou cenu dal někomu v této místnosti k dispozici nadarmo. Chraň Bůh, přátelé. Prosím, nechali byste se přitáhnout Kristovou láskou? **"Já, budu-li vyvýšen, budu..."** Co? **"přitáhnu všechny k sobě."** {J 12,32}. Vidíte, že potřebujete krev a vodu? ...abyste byli ospravedlněni a posvěceni? Vidíte-li tedy svou potřebu, přijmete ta ustanovení, která jediná mohou tuto potřebu naplnit? Přijdete ke kříži? Pokud je to vaše touha, budete se mnou stát při závěrečné modlitbě?

Otče na nebesích, moc ti děkuji za krev a vodu. Děkuji Ti, že v tomto dvojím zaopatření máme vše, co potřebujeme. A modlím se, aby každý z nás, reagující na nekonečnou lásku, která se zjevuje v Kristu a v Něm ukřižovaném, přišel právě teď k úpatí kříže a přijal toto dvojí zaopatření.

Bratři, sestry, se skloněnými hlavami a zavřenýma očima, v soukromí modlitební audience, kterou máte u svého Pána a Spasitele Ježíše Krista, vás chci povzbudit, abyste přišli. Přistupte ke kříži a v modlitbě svého Pána a Spasitele, svého nebeského Otce, prostě, prostě o to dvojí zaopatření. Je volně k dispozici každému, kdo přijde a přijme je, ale musí být osobně přijato. Musíte o něj osobně požádat. Tím, že Ježíše přijmete, obdržíte vše, co vám má dát. Vím, že někteří z vás už o tato ustanovení milosti požádali a přijali je, jako jsem to udělal já, ale i když jste tak učinili již dříve, uznáte, stejně jako musím já, že je třeba každý den znovu přicházet ke kříži ... a přijmout toto dvojí ustanovení? A jediné když tak učiníme a budeme na něm výhradně závislí, budeme schopni zůstat na přímé a úzké cestě a mimo oba příkopy. Když si to tedy uvědomíte, chtěli byste, ať už jste to udělali dříve, nebo ne, každý z vás v soukromí modlitební audience, které se těšíte s Kristem, požádat o toto zcela dostačující, dvojí zaopatření, aby nebeský Otec, který vám ho touží dát, tak mohl učinit právě teď? Mohli byste Ho o to požádat? Promluvte si s Ním o tom právě teď, prosím.

Otče na nebesích, děkuji Ti, že máš radost z toho, že nám dáváš vše, co potřebujeme, a děkuji Ti, že jsi dnes večer našel radost v tom, že jsi byl požádán, abys dal krev a vodu, a modlím se, abys vylil toto zcela dostačující zaopatření na každé srdce a mysl, které o to požádaly. A kéž bychom plněji než kdykoli předtím zakusili jeho dostatečnost nejen k tomu, aby nám dalo nárok na nebe, ale aby nám pomohlo získat tuto způsobilost pro nebe, takže až Ježíš přijde, budeme připraveni žít s Ním a těšit se ze života s Ním navždy. A prosím, Pane, pomoz nám přijmout krev a vodu nejen proto, abychom se dostali do nebe, ale abys nám pomohl stát se účinnými vítězi duší, abychom mohli skrze moc Ducha svatého přivést do spásného vztahu s Tebou i ostatní. Kéž se nám to stane, je naše modlitba ve jménu Ježíše, amen. Bůh vám žehnej, přátelé. Moc vám děkuji.